

Секция 2

СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДЫ И ТЕХНОЛОГИИ В ВОСПИТАТЕЛЬНОМ ПРОЦЕССЕ

*Н.М. Авдеенко
БГЭУ (Минск)*

О НЕКОТОРЫХ АСПЕКТАХ ОРГАНИЗАЦИИ ВОСПИТАТЕЛЬНОЙ РАБОТЫ В ОБЩЕЖИТИИ

Целью воспитательной работы является выработка высоких нравственных качеств, необходимых будущему специалисту для выполнения профессиональных ролей, поэтому важно осуществлять комплексный подход к организации воспитания студентов. Существенная роль в этом принадлежит целенаправленной работе в студенческом общежитии, которая предоставляет широкие возможности для многогранного и содержательного воспитания молодежи.

В осуществлении поставленных целей необходимо руководствоваться сложившимися принципами. Основными из них являются комплексный подход, применение наиболее эффективных форм работы, единение основных ее направлений. Комплексный подход — это и неразрывное единство теории и практики. Необходимо осуществлять также принцип связи идейно-воспитательной работы в общежитии и на факультете, а также в университете в целом. Без такого принципа, как развитие студенческого самоуправления в общежитии, немыслима плодотворная работа. Всемерное укрепление студенческого самоуправления — залог жизнедеятельности общежития как автономного организма. Для обоснования работы кафедры в студенческом общежитии необходимо сформулировать следующие цели: формирование у юношей и девушек современного мировоззрения; осуществление связи между преподаванием экономических дисциплин и работой в общежитии; способствование становлению личности будущего специалиста.

Реально ли сегодня проведение такой формы работы в общежитии, как диспуты? Их организация требует предварительной подготовки материала и привлечения определенного числа студентов. Диспуты могут проводиться по самым различным проблемам, которые интересуют молодежь, например, нужно или не нужно воспитывать молодежь.

Методы воспитательной работы в общежитии определяются ее задачами, условиями и возможностями.

Одним из главных методов является метод убеждения. Посещения и участие в мероприятиях, проводимых в общежитиях, не является академической обязанностью студентов, поэтому метод дисциплинарного принуждения здесь неприемлем. Убедить студента в необходимости должного участия в жизни общежития, в ценности предлагаемого

материала, добітсья прынятыя ім гэтой ценнасьці — вот путь фарміраваньня жызненай пазыцыі моладых людзей.

Метод дыфэрэнцыраванага падходу неабходны для большага тэаэтычнага выбара аб'екта выхавальнай работы, чуткага рэагаваньня на пажеланьня і запросы разлічных контынгентаў моладзжы. Іспользуючы такі падход, можна большага рацыянальна распрэдыліць аб'ём работы і абязнанасьці членаў кафедры.

С.В. Агароднікава
БДЭУ (Мінск)

РОЛЯ КРАЯЗНАЎЧЫХ ТЭКСТАЎ У Выхаванні Ў СТУДЭНТАЎ ПАЧУЦЦЯ ПАТРЫЯТЫЗМУ І ПАВАГІ ДА ГІСТАРЫЧНА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ БЕЛАРУСАЎ (на прыкладзе аналізу выданьня «Беларускі народны каляндар»)

Народная памяць любоўна зберагае як нядаўнія, так і старажытныя вераванні сваіх продкаў. У кнізе «Беларускі народны каляндар» апісваецца сістэма святаў, прысьвяткаў, абрадаў, гульняў, ігрышчаў, пэўных дзён забарон, што замацаваны ў быце і фальклоры беларусаў і з'яўляюцца арыенцірам пры выкананні сельскагаспадарчых работ і адпачынкаў у гадавым, сезонным і месяцавым цыклах. Вылучаюцца чатыры пары года і адпаведна ім — чатыры вялікія свята, вакол якіх груруюцца іншыя.

У сваю чаргу асноўныя свята прыблізна накладваюцца на астранамічныя перыяды, звязаныя з сонцастаяннем, ці раўнадзенствам. Увесь земляробчы каляндар трымаецца на такіх цыклах свят: Вялікдзень і іншыя веснавыя свята і прысьвяткі, у тым ліку Гуканне вясны, Юр'е, Мікола; летам — Купалле, каля яго Сёмушныя свята; восенню — Дзяды, Багач, Пакрова; зімой — Каляды. Народныя памінальныя абрады суправаджаюць усе чатыры цыклы каляндарнага года: зімою — Калядная куцця, Масленічныя Дзяды; вясною — Радаўніца; летам — Сёмушныя Дзяды і восенню — Асяніны.

У выданне ўключаны як-жа язычніцкія, так і фальклорызаваныя хрысціянскія свята. У календары часта ўжываюцца тэрміны, кароткае тлумачэнне якіх варта прывесці.

Свята — сукупнасць традыцыйных звычаёў, абрадаў і гульняў, свабодныя ад работ дні (напрыклад, Гуканне вясны, Купалле, Каляды).

Абрад — сукупнасць традыцыйных умоўных дзеянняў, што адлюстроўваюць бытавыя ці культурныя звычаі народа (абрады «мыцця дзежкі», «пахаванне стралы»).

Увогуле у кнізе «Беларускі народны каляндар» апісваюцца народныя свята і спадарожныя ім абрады, гульні. Апісанне дапаўняецца фальклорнымі матэрыяламі, што паэтызуюць розныя этапы працы і адпачынку земляроба.